

PARAULA I VIDA

Comunió amb els cristians de Terra Santa

Des de fa setze anys, participo cada gener en representació de la Conferència Episcopal Espanyola en la trobada de Bisbes en suport dels cristians de Terra Santa (Coordinadora HLC), que coordinen els bisbes d'Anglaterra, i en la qual també hi participen EUA, Canadà, Europa i Sud-Àfrica. És un pelegrinatge anual per pregar, visitar la minoria cristiana que hi viu i sostenir davant els governants d'allà i d'aquí la justícia i la pau en aquelles terres. Al final hem donat a conèixer un Comunicat que us resumeixo:

Anem a Terra Santa —sobretot en guany— per trobar els seus joves, escoltar la seva veu i pregar per la justícia i la pau. Malgrat la continuïtat d'aquest conflicte destructiu i els enfocaments de tants poderosos que causen divisió, la nostra fe en Déu és font d'esperança per al futur millor que desitgen els joves d'aquesta terra. Als joves de Gaza se'ls continua robant qualsevol expectativa de futur per l'allargament del bloqueig que, indiscriminadament, els nega l'oportunitat de desenvolupar-se. Els joves de Cisjordània continuen patint en la seva vida quotidiana la viola-

ció de la seva dignitat; una situació que ha esdevingut normal per causa de l'ocupació. La vida dels joves als territoris de Palestina està arruïnada per l'atur laboral. També molts joves israelians, amb els quals ens hem trobat en escoles i universitats, reconeixen que estan vivint a l'ombra d'un conflicte que ells no han creat i que no desitgen. Molts joves d'ambdós costats comparteixen la mateixa aspiració per una coexistència pacífica, tot i que encaren realitats completament diferents, amb poques oportunitats fins i tot per a trobar-se o comprendre les esperances i temors d'uns i d'altres.

Per a tota una generació, l'expectativa de la pau s'ha allunyat encara més per decisions inacceptables des del punt de vista moral o legal; en particular pel recent greuge a l'estatus de Jerusalem, reconegut internacionalment, que és una ciutat sagrada per a jueus, cristians i musulmans.

Els joves de Terra Santa se senten defraudats pels seus propis líders i per la comunitat internacional. El seu desencís està completament justificat, i estan convençuts que cal lluitar per un canvi, tot mantenint viva l'esperança a través de la seva resilièn-

cia i el seu coratge. Ells s'atreveixen a promoure la justícia i a desafiar les divisions que els han estat imposades. Són les escoles i els projectes pels joves els que estan enderrocant barreres i preparant la societat per créixer en tolerància. Són els joves voluntaris els qui estan demostrant humanitat en aquesta societat ferida. Compartim l'esperança dels joves de Terra Santa i reconeixem el seu paper essencial en la promoció de la pau.

I per això, en tornar, els Bisbes convidem les comunitats cristianes dels nostres països perquè actuïn en solidaritat amb ells: que donin suport a les organitzacions que ajuden a crear treball, promouen habitatges i faciliten el diàleg; que preguin i que promoguin pelegrinatges per a l'encontre amb les comunitats cristianes a Terra Santa i els facin arribar suport; i que sensibilitzin els nostres líders polítics, tot oposant-se decididament contra tots aquells que busquen crear una major divisió.

Entre tots, posem de la nostra part per fer d'aquella Terra Santa un lloc més humà i més digne per als joves i per a tots.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració a Urgell del 175è aniversari de Santa Teresa Jornet

Mons. Joan-Enric Vives va presidir, el matí del dissabte 27 de gener, una celebració eucarística amb motiu del 175è aniversari del naixement de Santa Teresa Jornet, a la Llar d'Ancians de Sant Josep.

La Llar està dirigida per les Germanetes dels Ancians Desemparats, la congregació que va néixer el 9 de gener de 1843, sota l'impuls de Santa Teresa Jornet.

Aquest és un dels actes convocats al llarg de les darreres setmanes en diferents diòcesis per commemorar la fita i que es van iniciar amb l'Eucaristia de l'aniversari, presidida a València pel Cardenal Antonio Cañizares.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El camí dolorós cap a un mateix

El dimecres que ve comença un període que culminarà en la Pasqua, la celebració central del misteri cristià. Per preparar-nos, la litúrgia de l'Església ens proposa un temps especial, la Quaresma. És un temps per al silenci, la reflexió, la pregària. Som convidats a fer una cosa avui molt necessària; parar el procés sovint massa atrafegat de la nostra vida, retrobar-nos amb nosaltres mateixos i fer-nos conscients de la nostra realitat. Som convidats a fer silenci, a parar el brogit de la nostra vida diària, a callar les

nostres acusacions als altres i les excuses de les nostres febleses i indignitats. Som cridats a tornar-nos a fer conscients de la nostra realitat, de la nostra grandesa i de les nostres febleses i limitacions. La cendra és el signe senzill i eloqüent de la feblesa, la senzillesa retrobada i el ridícul de voler-nos enganyar davant dels altres, de nosaltres mateixos i de Déu. Tota aquesta tasca espiritual forma part de la nostra Quaresma cristiana i pot semblar que són actes devocionals propis només dels cristians, però al fons no són sinó experièn-

cies necessàries de vida i responsabilitat humana. És la manera cristiana de fer el camí, sovint dolorós, cap a un mateix, que tota persona humana està cridada a fer.

L'accent cristià és que aquest retrobament personal obre l'esperit a acollir el missatge de l'amor salvador de Déu que se'ns dona en la mort i la resurrecció de Jesús, que ens allibera de la nostra mesquinesa i ens fa persones.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Comunió con los cristianos de Tierra Santa

Desde hace dieciséis años, participo cada año en representación de la Conferencia Episcopal Española en el encuentro de Obispos en apoyo de los cristianos de Tierra Santa (Coordinadora HLC), que coordinan los obispos de Inglaterra, y en la que también participan EE.UU., Canadá, Europa y Sudáfrica. Es una peregrinación anual para orar, visitar la minoría cristiana que allí vive y sostener ante los gobernantes de acá y de allá la justicia y la paz en aquellas tierras. Al final hemos dado a conocer un Comunicado que os resumo:

Vamos a Tierra Santa —sobre todo este año— para encontrar a sus jóvenes, escuchar su voz y orar por la justicia y la paz. A pesar de la continuidad de este conflicto destructivo y los enfoques de tantos poderosos que causan división, nuestra fe en Dios es fuente de esperanza para el futuro mejor que desean los jóvenes de esta tierra. A los jóvenes de Gaza se les sigue robando cualquier expectativa de futuro por el alargamiento del bloqueo que, indiscriminadamente, les niega la oportunidad de desarrollarse. Los jóvenes de Cisjordania siguen sufriendo en su vida cotidiana la violación de su dignidad; una situación que se ha convertido en normal a causa de la ocupación. La vida de los jóvenes en los territorios de Palestina está arruinada por el paro laboral. También muchos jóvenes israelíes, con los que nos hemos encontrado en escuelas y universidades, reconocen que están viviendo a la sombra de un conflicto que ellos no han creado y que no desean. Muchos jóvenes de ambos lados comparten la misma aspiración por una coexistencia pacífica, aunque encararan realidades completamente diferentes, con pocas oportunidades incluso para encontrarse o comprender las esperanzas y temores de unos y otros. Para toda una generación, la expectativa de la paz se ha alejado aún más por decisiones inaceptables desde el punto de vista moral o legal; en particular por el reciente agravio al estatus de Jerusalén, reconocido internacionalmente, que es una ciudad sagrada para judíos, cristianos y musulmanes.

Los jóvenes de Tierra Santa se sienten defraudados por sus propios líderes y por la comunidad internacional. Su desencanto está completamente justificado, y están convencidos de que hay que luchar por un cambio, manteniendo viva la esperanza a través de su resiliencia y su coraje. Ellos se atreven a promover la justicia y a desafiar las divisiones que les han sido impuestas. Son las escuelas y los proyectos para la juventud los que están derribando barreras y preparando la sociedad para crecer en tolerancia. Son los jóvenes voluntarios los que están demostrando humanidad en esta sociedad herida. Compartimos la esperanza de los jóvenes de Tierra Santa y reconocemos su papel esencial en la promoción de la paz.

Y por eso, al volver, los Obispos invitamos a las comunidades cristianas de nuestros países para que actúen en solidaridad con ellos: que den apoyo a las organizaciones que ayudan a crear trabajo, promueven viviendas y facilitan el diálogo; que recen y que promuevan peregrinaciones para el encuentro con las comunidades cristianas en Tierra Santa y les hagan llegar apoyo; y que sensibilicen a nuestros líderes políticos, oponiéndose decididamente contra aquellos que buscan crear una mayor división. Entre todos, pongamos de nuestra parte para hacer de aquella Tierra Santa un lugar más humano y más digno para los jóvenes y para todos.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Congrés sobre l'impacte del Maig del '68 en la societat

Des dels dies 17 al 19 de gener de 2018 va tenir lloc a Barcelona, a l'Ateneu universitari Sant Pacià, un Congrés internacional històric sobre «Què va ser el 1968? Una lectura 50 anys després». Es va iniciar al paranímf de la Universitat de Barcelona, amb el seu Rector, Excm. Sr. Joan Elias, i finalitzà a la seu de l'Ateneu amb una sessió presidida per Mons. Jaume Pujol, Vicegran Canceller, i amb l'assistència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo.

Hi van prendre part grans especialistes catalans i d'arreu, amb la presència del Professor Bernard Ardura, President del Pontifici Comitè per a les Ciències Històriques del Vaticà, amb altres grans especialistes com Ugo Baldini, Josep Ramoneda, Evgenia Tokareva, Pere Lluís Font, Francesc Torralba, Luis Romera, i Gianni La Bella, entre d'altres.

L'Arquebisbe Jaume Pujol, a la clausura, destacà com el mateix Cardenal Pietro Parolin encoratjava a «aprofundir en la seva reflexió sobre aquest important esdeveniment (Maig del '68) de la història contemporània i sobre les seves conseqüències

en la societat actual». I afegia que tornar al Maig del '68 és una ocasió excel·lent per a reprendre allò que podríem anomenar «el sabor de la utopia», que per als cristians és un dels noms del Regne de Déu.

► **Recés del grup de focolars d'Urgell a Tartera.** Dissabte 20 de gener es reuniren, a la Casa de la Immaculada de Tartera (Prats de Cerdanya) de les Religioses Carmelites de Sant Josep, membres dels grups de focolars de Puigcerdà i La Seu d'Urgell per dur a terme tota una jornada de recés. Acompanyats per la focolarina Amparo Gómez i per Mn. Cinto Busquet, Prevere focolar a Calella, aprofundiren sobre la figura de Maria en la vida espiritual, tot compartint un enriquidor col·loqui sobre la relació de cadascú amb la Mare de Déu.

La Residència de les Germanes Carmelites de Sant Josep i el marc del recés propiciaren una participació en la celebració eucarística conscient i profunda, segons compartiren tots a l'acabament del dia. Els participants s'acomiadaren amb el desig de repetir aviat l'experiència, i de ser cadascú, com deia Chiara Lubich, una altra Maria.

► **Mons. Vives rep el Rector de la Universitat Ramon Llull.** El dia 23 de gener, al Palau episcopal de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va rebre la visita institucional del Magnífic Sr. Rector de la Universitat Ramon Llull de Barcelona, Dr. Josep M. Garrell i Guiu, que va voler mostrar-li els treballs que actualment duu a terme la Universitat amb 14 centres universitaris i 3 instituts universitaris, i amb

19.084 estudiants matriculats i 2.100 professors. El Rector va informar l'Arquebisbe sobre la Universitat Ramon Llull (URL), amb diverses seus a Barcelona, universitat privada sense ànim de lucre, d'inspiració humanista i cristiana, que promou un servei públic. El seu principal objectiu és proporcionar una formació de qualitat, centrada en la persona i que doni respostes a les necessitats de la societat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

► **@Pontifex:** «Que la Verge Maria sigui sempre el nostre refugi, el nostre consol i el camí que ens porta a Crist» (8 de desembre).

► **@Pontifex:** «Cal combatre amb força la corrupció. És un mal basat en la idolatria dels diners que feix la dignitat humana» (9 de desembre).

► **@Pontifex:** «Cal que l'acció política estigui de debò al servei de la persona humana, del bé comú i del respecte de la creació» (10 de desembre).

► **@Pontifex:** «El cristià està cridat a comprometre's de forma concreta amb les realitats terrenals, il·luminant-les amb la llum que ve de Déu» (13 de desembre).

Encontre de rectors i formadors dels Seminaris Menors d'Espanya a Madrid

Durant els dies 19 al 21 de gener de 2018 va tenir lloc a Madrid, a la Casa de l'Anunciació, el XXXVII Encontre de rectors i formadors dels Seminaris Menors d'Espanya, amb l'acompanyament de l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, President de la Comissió de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola, i del Bisbe d'Ourense, Mons. Leonardo Lemos, Vocal de Seminaris Menors dins la Comissió episcopal.

Van tractar la temàtica entorn de «Reconèixer i acompanyar la crida». Amb diverses ponències i l'ajuda del Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell, i del Delegat de Joventut i Catequesi de Mallorca, Sr. Jaume Martorell, així com una ponència sobre la resposta espanyola a l'enquesta de preparació del proper Sínode de Bisbes sobre

«Els joves, la fe i el discerniment vocacional» a càrrec del Director del Secretariat de la Comissió, Rv. Sergio Requena.

Amb la presència de més de quaranta Seminaris Menors, i uns setanta inscrits, va ser un moment bo

de comunió en aquest servei formatiu, educatiu i de desvetllament i cura de les llavors vocacionals en adolescents i joves que porten a terme els Seminaris Menors, sigui amb internats, comunitats vocacionals o seminari menor en família.

■ **Es comença a preparar la 13a Trobada diocesana de Vida Creixent.** El 22 de gener es va celebrar, al Santuari Sant Crist de Balaguer, la segona reunió del curs 2017-2018 de la Comissió diocesana Vida Creixent d'Urgell. Els participants van treballar sobre la preparació de la 13a Trobada diocesana de Vida Creixent,

que es portarà a terme el dia 6 de març de 2018. Durant la trobada es va decidir la revisió i preparació de cartells, llibrets per a l'Eucaristia i fulletons d'informació. Mn. Aresté i la Sra. Núria Obach van informar de la reunió interdiocesana el passat dia 16 de gener a les Claretianes de Barcelona. Van ser presents en la reu-

nió: Mn. Joan Pujol, Arxipreste de Balaguer; Mn. Josep M. Aresté, Viceconsiliari diocesà; Sra. Núria Obach, Sra. Maria Àngels Carbonell, Sra. Teresa Cabanes, Sr. Robert Lucilla, Sra. Montse Guardia, Sr. Rossend Tarré i Sra. Maria del Carme Ribes. També fou convidat Mn. Pau Vidal, Capellà del Santuari.

Mons. Vives parla de l'acompanyament de les vocacions en el jovent a les Jornades Castellldaura

Les 53 Jornades Castellldaura, que es van portar a terme el 23 i 24 de gener a Castellldaura, sota el títol «Joves, fe, vocació», van mostrar a través dels testimonis de joves, responsables d'iniciatives pastorals recents i reflexions teològiques, com els joves volen ideals grans i que en l'acompanyament convé comprendre, educar i testimoniar.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives va parlar de l'acompanyament als joves en la ponència que va realitzar el dimecres 24, amb el títol «Vocacions al sacerdot: condicions, formació i acompanyament». La podeu escoltar aquí: <https://soundcloud.com/opusdei-international/conferencia-mons-joan-enric-vives-vocacions-al-sacerdoti-condicions-formacio-i-acompanyament>

Mons. Vives va destacar que per animar els joves cal «comprendre, educar i testimoniar». També va remarcar que la formació ha de ser permanent i personalitzada, s'ha d'adaptar a les etapes de cadascú.

El dimecres es va tractar algunes noves iniciatives pastorals amb la joventut. En la taula rodona prevista, va intervenir la responsable dels grups Alpha, Teresa Valero, que va explicar que les trobades pretenen que després d'un primer contacte i una descoberta de l'amor de Déu els joves s'incorporin a la seva comunitat parroquial. Per la seva banda, el Rector de la parròquia de Betlem, Mn. Joan Costa, va parlar dels recessos d'Emaús, on s'experimenta com «allò bonic i emocionant entra pels ulls i mou els cors de la gent a tirar cap amunt». Més d'un miler de persones han passat per aquesta activitat, on després de tres mesos de preparació, en un espai de pregària i adoració, els testimonis ajuden a obrir el cor i sentir-se estimat, en un ambient de confiança.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8, 11-13]. ■ **St. Feliu de Llobregat:** Santa Eulàlia (patrona de la ciutat de Barcelona), vg. i mr. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Sa-

xònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Dimecres de Cendra (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2C 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sants Faustí i Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.;

sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o ser-

vites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

Diumenge VI de durant l'any (B)

COMENTARI

Busquem allò que convé als altres!

El llibre del Levític rep el nom del seu contingut: lleis sobre el Culte que *el Senyor donà a Moisès des de la Tenda del Trobament* (Lv 1,1s) tot confiant a la tribu de Leví l'ordenament i pràctica del Culte al Temple.

Els cp. 11-16 presenten normes sobre la puresa ritual amb criteris avui impossibles d'entendre. Sobre la base d'una gran veritat (Déu ens vol sants del tot) s'hi posa l'error de «cosificar» la santedat confonent la puresa de cor amb la netedat exterior.

El leprós era apartat de la convivència social i del culte; la incorporació del leprós guarit havia de certificar-la el sacerdot (Lv 13,47s).

Un cristià pot menjar carn sacrificada als ídols? El criteri paulí és clar: *es pot menjar de tot el que es ven al mercat, sense escrúpols de consciència*. Però essent sempre fidels al criteri superior de la caritat: *buscar allò que convé no a mi sinó als altres*. Perquè sempre el bé dels germans passa al davant del dret egoista d'un mateix.

Pel missatge del leprós guarit, cal recordar la mentalitat jueva on la malaltia era vista com a càstig de Déu per una falta comesa (Nm 12,9s).

El primer que Jesús li dona al leprós *tocant-lo amb la mà* és la reincorporació a la Comunitat de germans que *es donen la mà*.

No tothom pot guarir la lepra; però sí pot tothom donar solidàriament la mà al germà. L'Església som els germans que ens donem la mà per ajudar-nos a créixer en santedat; i a la vegada donem la mà a tothom perquè puguin sentir-se fills del mateix Pare Déu.

Un cop curat, Jesús (seguint la normativa de Lv) li mana d'*anar a presentar-se al sacerdot* per poder així ser admès a la Comunitat.

La recomanació seriosa de no dir res a ningú vol evitar visions triomfalistes d'un messies que amb el seu poder taumatúrgic venci ell tot sol el Maligne defugint qualsevol tipus de Creu.

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin tómer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!". Mentre el mal persisteixi són impurs, i han de viure sols, fora del campament».

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu.

No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com ho faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presentà a Jesús un leprós, s'agenollà i li digué, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar.»

Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur.» A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat i certificar que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y no se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamad lo los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los cristianos de Corinto (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos:

Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó un leproso a Jesús, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme.»

Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio.»

La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que les sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.